Lietas arhīva Nr. 1A-0038-21/22
ECLI:LV:RIRT:2021:0420.1A33115619.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2021.gada 20.aprīlī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Ingrīda Bite
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzībā par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 2.jūlija lēmumu Nr.20/3/3-1214.

Aprakstošā daļa

2019.gada 3.jūnijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.GA13689609 par to, ka 2019.gada 28.aprīlī plkst.14.08 transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, tika vadīts /vieta/ ar ātrumu 77 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar iekārtu GATSO, sērijas Nr.14-01-030-140, maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā + 3 km/h, ja ātrums <100 km/h, + 3 %, ja ātrums >100 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 74 km/h. Tādējādi ir pārkāpta Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (tupmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 101.punkta prasība, atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{8}panta astotajā daļā. /pers. A/ uzlikts naudas sods 80 *euro* apmērā (lietas 2.lapa).

Par minēto protokolu-lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldei (lietas 3.lapa).

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk – iestāde) 2019.gada 2.jūlija lēmumu Nr.20/3/3-1214 (turpmāk – Lēmums) Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļas 2019.gada 3.jūnija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.GA13689609 atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta (lietas 12.-17.lapa).

2019.gada 10.jūlijā Rīgas rajona tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) sūdzība par iestādes Lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs nav veicis darbības ne ar nodomu, ne aiz neuzmanības, kuras apdraudētu valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību.

Turklāt norādīts, ka fotofiksācijā ir redzami divi transportlīdzekļi, tādējādi fotoradara mērījuma precizitāte ir apšaubāma un nevar tikt izmantota kā pierādījums lietā, jo nav iespējams noteikt, kurš no fotofiksācijā redzamajiem transportlīdzekļiem neievēroja ātruma ierobežojumu. Frontālā mērījuma gadījumā veidnē vismaz daļēji ir jābūt redzamam vismaz vienam aizmugurējam ritenim un numura zīmei, kas nav ievērots konkrētajā gadījumā.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt iestādes Lēmumu (lietas 18.lapa).

Ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 16.jūlija lēmumu ierosināta tiesvedība sūdzības iesniedzēja sūdzībā par iestādes Lēmumu. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2019.gada 13.augustam – no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei.

2019.gada 25.jūlijā Rīgas rajona tiesā saņemts Valsts policijas paskaidrojums, kurā norādīts, ka sūdzības iesniedzēja apgalvojums par to, ka frontālā mērījuma gadījumā veidnē vismaz daļēji ir jābūt redzamam vismaz vienam aizmugurējam ritenim un numura zīmei, nav pamatots. Norādīts, ka konkrētajā gadījumā pārkāpums fiksēts ar stacionāro ātruma mērīšanas iekārtu GATSO RT4, sērijas Nr.14-01-030-140, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. No minētā izriet, ka mērījums veikts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli un transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, līdz ar to tas atzīstams par leģitīmu un faktiskajiem apstākļiem atbilstošu.

Norādīts, ka ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem ir pierādīta sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kura sastāva pazīmes paredzētas Latvijas APK 149.^{8}panta astotajā daļā. Lūgts Lēmumu atstāt negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Motīvu daļa

Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 3.punktu administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu vai attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, ja pārkāpums izdarīts līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, procesu pabeidz, piemērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa un Ceļu satiksmes likuma normas.

Administratīvās atbildības likuma 4.panta ceturtajā daļā noteikts, ka administratīvā pārkāpuma procesa kārtību nosaka tā procesuālo tiesību norma, kura ir spēkā procesuālās darbības izdarīšanas brīdī.

Pārbaudot lietas materiālus, izvērtējot sūdzībā un paskaidrojumā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktu apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta astoto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533.ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 80 *euro*

apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam). [..] Saskaņā ar minētā panta trešo daļu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu.

Vērtējot lietā iegūtos pierādījumus – administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.GA13689609 (lietas 2.lapa), stacionārās ātruma mērīšanas sistēmas GATSO mērījumu vietas pasi (lietas 7.-8.lapa), atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr.E0248V19 (lietas 9.lapa), izdruku no CSDD informatīvās sistēmas (lietas 11.lapa) – kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem, tie nepārprotami liecina par to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.GA13689609 norādītajā laikā un vietā ar sūdzības iesniedzēja turējumā esošo transportlīdzekli /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, ir pārkāpta Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā noteiktā prasība, par ko sūdzības iesniedzējs kā minētā transportlīdzekļa turētājs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.[8]panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Sūdzības iesniedzējs ir transportlīdzekļa /TL marka/ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, turētājs. Par Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā noteiktās prasības neievērošanu un pārkāpuma, kas fiksēts ar tehnisku līdzekli, neapturot transportlīdzekli, izdarīšanu, tam piemērojams administratīvais sods saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otro daļu, par ko lietā strīda nav.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka izskatāmajā gadījumā nav iespējams noteikt, kurš no fotofiksācijā redzamajiem transportlīdzekļiem neievēroja ātruma ierobežojumu, tādējādi fotoradara mērījuma precizitāte ir apšaubāma un nevar tikt izmantota kā pierādījums lietā.

Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantā noteikts, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētiem tehniskiem līdzekļiem.

No lietas materiāliem redzams, ka braukšanas ātruma noteikšanai izmantots šim nolūkam paredzēts tehniskais līdzeklis – stacionārā ātruma mērīšanas sistēmas GATSO RT4, ar sērijas Nr.14-01-030-140, kas likumā noteiktā kārtībā verificēta līdz 2020.gada 7.martam (lietas 9.lapa). Tādējādi atzīstams, ka braukšanas ātruma mērījums veikts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli un transportlīdzekļa /TL marka/ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tehniskajam regulējumam.

Tiesa vērš uzmanību judikatūrā paustajai atziņai par to, ka tad, ja mērījums ir veikts atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tā rādījumus var uzskatīt par pietiekami ticamiem konkrēta fakta konstatēšanā. Tiesai šajā ziņā nav jāizdara apsvērumi likumdevēja vietā un jāizdara secinājumi par ticamību. Apstāklis, ka mērierīce ir noteiktā termiņā pārbaudīta, garantē mērījumu pareizību, kas ir būtiska gan iespējamam pārkāpējam, gan sabiedrībai, kura ieinteresēta, lai ceļu satiksmes kontrolē tiktu pareizi noskaidroti fakti, tostarp braukšanas ātrums, lai arī citi ceļu satiksmes dalībnieki tiktu pasargāti no pārkāpumiem (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 31.augusta spriedumu lietā Nr. A42352206, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 5.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-355/2007 [8.4.] punktu*).

Tādējādi tiesai nerodas šaubas par to, ka braukšanas ātrums, kas noteikts administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.GA13689609 norādītajā laikā un vietā ar stacionāro ātruma mērīšanas sistēmu GATSO RT4, sērijas Nr.14-01-030-140, ir tieši transportlīdzekļa /TL marka/ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, braukšanas ātrums, un tiesa nepiekrīt sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka izskatāmajā gadījumā nav nosakāms, kurš no fotofiksācijā redzamajiem transportlīdzekļiem neievēroja ātruma ierobežojumu. Braukšanas ātrums fiksēts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un tādējādi fiksētais mērījums atzīstams par ticamu un pieļaujamu pierādījumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesa atzīst, ka braukšanas ātruma noteikšanai izmantotās stacionārās ātruma mērīšanas sistēmas GATSO RT4, sērijas Nr.14-01-030-140, mērījums ir tiesiski pieļaujams pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā un mērījuma rezultātu gan attiecībā uz noteikto braukšanas ātrumu, gan attiecībā uz konkrēto transportlīdzekli, kam noteikts fiksētais braukšanas ātrums, nav pamata apšaubīt. Šīs mērierīces uzrādītais mērījums tika fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.GA13689609. Ņemot vērā mērierīces iespējamo kļūdu, noteikts arī minimālais braukšanas ātrums, kas saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu.

Turklāt tiesa sūdzības iesniedzēja norādi par to, ka frontālā mērījuma gadījumā veidnē vismaz daļēji ir jābūt redzamam vismaz vienam aizmugurējam ritenim un numura zīmei, atzīst par nepamatotu.

Tiesa norāda, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un izlemjot Latvijas APK 289.[6]panta devītajā daļā norādītos jautājumus, nevar paļauties vienīgi uz personas norādīto apgalvojumu patiesumu. Pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošās iestādes personai nelabvēlīgs administratīvā pārkāpuma protokols būtu atzīstams par nepamatotu, ja persona izvirza notikušo apstākļu sev izdevīgu versiju, kas, viņasprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiem materiāliem nav pierādāma.

Tiesas ieskatā sūdzībā norādītie argumenti vērtējami kā sūdzības iesniedzēja izvēlēta aizstāvības pozīcija šajā administratīvā pārkāpuma lietā, lai sūdzības iesniedzējs izvairītos no administratīvās atbildības un soda. Konkrētajā lietā tiesa nesaskata pretrunas vai apstākļus, kas izslēgtu administratīvā pārkāpuma esamību un būtu atzīstami par pamatu sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un uzliktā soda atcelšanai.

Konkrētajā gadījumā Latvijas APK 149.[8]panta astotajā daļā paredzētais pārkāpums tika konstatēts ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, un soda uzlikšanai piemērojamas Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta prasības. Par Latvijas APK 149.[8]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu noteikts sods 80 *euro* apmērā, kas vienlaikus ir arī minimālais sods par pārkāpumu, tātad sods noteiktajā apmērā uzlikts pamatoti.

Vērtējot pārsūdzēto Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pierādījumus.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestāde ir pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas procesā būtu pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Nevienu citu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem un būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis. Fakts, ka persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu, savukārt sūdzības iesniedzēja nepiekrišana iestādes pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestādes Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 4.panta pirmo daļu, Pārejas noteikumu 2., 3.punktu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu

kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 2.jūlija lēmumu Nr.20/3/3-1214 atstāt negrozītu, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, Jūrmalā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 20.aprīlī.

Tiesnese Ingrīda Bite